

Preken i Fjellhamar kirke 16. januar 2011

2. s e Kr Åp.

Kapellan Elisabeth Lund

Jesus gjorde mange under; ting vi ikke helt kan fatte hvordan går til. Det aller første underet gjorde han en gang han var på fest.

Det hører vi om i evangeliet etter Johannes i det 2. Kapittel:

Den tredje dagen var det et bryllup i Kana i Galilea.

Jesu mor var der, og Jesus og disiplene hans var også innbudt.

Da tok vinen slutt, og Jesu mor sa til ham: «De har ikke mer vin.»

«Kvinne, hva har du med mitt å gjøre?» sa Jesus.

«Min time er ennå ikke kommet.»

Men hans mor sa til tjenerne: «Det han sier dere, skal dere gjøre.»

Nå stod det noen vannkar av stein der, slik skikken var etter jødernes forskrifter om renselse.

Det var seks kar, og hvert av dem tok to eller tre anker.

«Fyll karene med vann,» sa Jesus. Og tjenerne fylte dem til randen.

«Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren,» sa han.

De bar det til kjøkemesteren, og han smakte på vannet som var blitt til vin.

Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det.

Da bad han brudgommen komme og sa: «Andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene er drukne, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå.»

Dette sitt første tegn gjorde Jesus i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og hans disipler trodde på ham.

Slik lyder Herrens ord.

Det skjer en forvandling der Jesus er. Denne gangen på en fest. En bryllupsfest.

Vi tror kanskje vi vet hvordan et bryllup skal feires, men jeg skulle virkelig likt å få vært med i et bryllup i Israel på den tida. Der ble et bryllup feira en hel uke med opptok og sang i gatene og mengder av mat og vin. Og alle gjester skulle behandles på aller beste måte og ha overflod av mat og drikke. Vin var en selvfølge for dem. Det var selve symbolet på fest og glede.

Og det var nok masse gjester der, fordi det var vanlig, sånn som det er i mange kulturer, at inviterte gjester kunne ta med seg så mange de ville.

Jesus var på en megafest, og han hadde det nok bra der, selv om mora hans var på den samme festen.

Men litt slitsomt ble det kanskje da hun begynte å mase om at det ikke var mer vin igjen. Ikke en helt utypisk mor der altså.

Men å gå tom for vin var en liten katastrofe for de som hadde invitert til fest. De hadde sin plikt som vertskap til å sørge for at det var nok av mat og drikke til alle gjestene. Og Maria vil gjøre alt hun kan for å hjelpe vertskapet, og redde festen.

Jeg ser for meg hvordan hun napper Jesus i ermet: ”Du Jesus, Jesus, de har ikke mer vin”

Jesus svarer moren sin litt sånn: ”du har ikke noe med å komme her og fortelle meg hva jeg skal gjøre”.

Men Maria gir seg ikke. Det er jo ikke alltid mødre tar et nei for et nei. Hun ordner opp og sier til tjenerne der at de skal gjøre det Jesus ber dem om.

Og hun kjenner ham nok, for Jesus reiser seg og sier til tjenerne at de skal fylle noen store kar som står der med vann. Det blir ca 600 liter vann til sammen. Og alt det vannet blir forvandla til den aller beste vin. Festen er redda.

Når vi hører den historien, så er det som å få et lite glimt av en annen virkelighet. Vi får se inn i et rom der Jesus er tilstede. Det skjer noe der som vi ikke helt kan fatte. Helt vanlig vann blir til den aller beste vin.

Noe av det jeg synes er ekstra fint, er at Jesus bruker noe helt vanlig til å gjøre noe helt uvanlig. Han bruker vann. Vanlig vann som vi drikker eller vasker oss med hver dag. Og så forvandler han det.

I dag har vi brukt vann her i kirka også. Helt vanlig vann fra springen, som vi har helt opp i døpefonten. Når Leo, Amalie og Rebekka ble døpt, ble det vannet forvandla til en kilde som gir evig liv. Det er kanskje fremmede ord, men vi får et glimt av en annen virkelighet. Vi kommer inn i et rom der Jesus er tilstede.

Og det er ikke et annet sted. Det er akkurat her.

Det har skjedd noe her som vi ikke kan fatte. Det er starten på en forvandling.

Jesus kan forvandle oss mennesker. Han kan elske fram det beste i oss.

Jesus forvandla ikke bare vann til vin i det bryllupet heller. Det står at når han gjorde dette, trodde disiplene på ham. Han forvandla disiplene til troende mennesker. De var helt vanlige gutter og unge menn, som akkurat hadde blitt kjent med Jesus. Og det som skjedde i det bryllupet var starten på en stor forvandling.

Når vi leser i Bibelen er det lett å se hvor vanlige mennesker disiplene var. De foreslår utrolig mye rart og av og til skjønner de ingen ting. Det er lett å kjenne seg igjen i dem egentlig. Men når de lever sammen med Jesus skjer det etter hvert en ganske stor forvandling.

Det kan minne om det som skjer med en sommerfugllarve. En grønn litt ekkel liten larve som bare kan bukke seg bortover. Den pakker seg en periode inn i en puppe der det skjer en forvandling, og så kommer den ut som en fantastisk flygende sommerfugl.

Jesus vil forvandle oss. Fra innsida.

Han ber oss helt vanlige mennesker om å åpne oss for et liv i forvandling. Det livet begynner på mange måter når vi blir døpt. Da blir vi båret inn i den virkeligheten, inn i det rommet der forvandling kan skje. Og så bestemmer vi sjøl om vi vil fortsette å være der. Det er det samme vanlige livet, men det er likevel noe annet fordi det er sammen med Jesus. Sammen med Gud som elsker oss først og uansett, men som også kan forvandle oss hvis vi åpner for det.

For noen skjer det brått, men for de fleste tar det et helt liv. Sammen med Jesus begynner vi kanskje å se annerledes på andre mennesker, og på livet, på situasjoner og muligheter. Og vi begynner kanskje å se annerledes på oss sjøl. Det gjør nemlig noe med oss å merke at vi er elska som de vi er.

Vann kan bli til vin, krypende larver kan bli til flygende sommerfugler, og vi kan bli nye fra innsida.

Det er litt av et under når det skjer.

Amen

